

instanser, der skal få det til hænge sammen, og de snakker ikke altid sammen.

Det handler om at skabe lokale arbejdspladser og ikke at fjerne grundlaget for lokale arbejdspladser, som regeringen og Dansk Folkeparti i øjeblikket gør ved at skære ned på de supplerende dagpenge. Det handler jo ikke, som det er blevet sagt af en del af ordførerne, om, at folk indretter sig på at gå på supplerende dagpenge. Nej, dem, vi snakker om – i fiskeindustrien, i havnene og mange andre steder – har jo fuldtidsarbejde, men kan blive sendt hjem, når det er dårligt vejr, eller de har nogle vilkår, der gør, at de bliver kaldt ind, når der er behov for dem. Det er jo ikke folk, der permanent er på deltid, men det er det, der er betingelsen, hvis man vil have nogle erhverv, som ikke har brug for alle hele tiden, fordi man må indrette sig efter vejret eller andre ting.

Det er dybt problematisk, at man ikke tager de pæne ord, man siger om regional udvikling, alvorligt, men faktisk laver en lovgivning, der direkte modvirker den.

Der er også her blevet sagt pæne ting om innovation og om, at vi skal skabe lokale arbejdspladser, men samtidig fører regeringen og Dansk Folkeparti jo en politik, som fuldstændig ødelægger erhvervsgrundlaget for en lang række små og mellemstore virksomheder. Når man går ind og centraliserer indkøbene for det offentlige og kræver, at stat og kommuner og regioner og institutioner skal købe hos nogle få store leverandører, så fjerner man hele grundlaget for de mange små og mellemstore virksomheder, som har det offentlige som en af deres største kunder. Man fjerner muligheden for den innovation, der hidtil har været i samspillet mellem det private og det offentlige, man ødelægger fuldstændig grundlaget for, at vi kan have lokale arbejdspladser. Også her går man stik imod de intentioner, som man siger at man har.

Kl. 14:09

Vi synes tværtimod, at man skulle give langt bedre mulighed for at skabe lokal innovation, at man skulle give langt bedre mulighed for, at det offentlige som den meget store aftager, det er, kunne gå sammen med lokale virksomheder og folk, der havde ideer, og sige: Lad os se på, hvad vi kan lave.

På fødevarerområdet er det fuldstændig oplagt at skabe lokale slagterier, mejerier, bagerier, grønsagspakkerier, og hvad der ellers er behov for. I stedet for at vi sender svin på langfart til et sted i Europa for at blive slagtet, synes jeg, at vi

skal skabe lokale slagterier, så de kan blive slagtet der. Så er der god dyrevelfærd og gode lokale arbejdspladser, oven i købet er det en god kvalitet kød, vi får, og det er bedre for miljøet og klimaet. Det samme kunne vi gøre på en lang række andre fødevarerområder, men det er bare slet ikke det, regeringen og Dansk Folkeparti er interesseret i. Man vil hellere have, at alt skal være så centraliseret som muligt, så man ikke har noget lokalt spillerum til at satse på at skabe nye arbejdspladser.

Det samme kunne ske på energiområdet. Der er masser af muligheder for at udvikle lokale arbejdspladser og udvikle virksomheder – det jo den måde, vi har fået hele vindmølleindustrien på – hvis det offentlige får lov at gå i forrest i forhold til at sikre vindmøller, solcelleanlæg, udvikling af miljøvenlige produkter, energibesparelser osv. Men her går man også ind og centraliserer så meget, som man overhovedet kan, og fjerner muligheden for, at der kan laves noget lokalt.

Så der er masser af områder, hvor man, hvis man ville, kunne sikre, at vi havde en god udvikling i Danmark, at vi havde en mulighed for at bo alle steder i landet. Større er vores land jo heller ikke, end at det sagtens kunne lade sig gøre. Desværre er det det stik modsatte, vi ser fra regeringen og Dansk Folkeparti. Og derfor er det nødvendigt, at vi prøver at arbejde i en helt anden retning end den, vi oplever i øjeblikket.

Kl. 14:11

Første næstformand (Svend Auken):

Tak til ordføreren. Så er det ministeren.

Kl. 14:11

Velfærdsministeren (Karen Jespersen):

Jeg synes, det er utrolig positivt, at der er – oplever jeg – det store og meget ægte engagement i at sikre, at vi ikke får et land med en meget stor spredning i levevilkår.

Det er jo en problemstilling, som har præget lande som Danmark i mange årtier. Vi ved fra f.eks. Sverige og Norge, at det også er muligt at vælge forskellige veje.

I Sverige valgte man allerede for en del årtier siden – umiddelbart efter anden verdenskrig, tror jeg – at satse meget bevidst på en centralisering omkring de store byer, fordi man ligesom havde den vurdering, at det var den vej, udviklingen gik, og så kunne man lige så godt understøtte den.

I Norge valgte man en anden vej og satsede meget bevidst på at styrke udkantsområderne. Men selv om Norge i øvrigt har haft den her me-